

ΠΕΤΣΙΚΆΡΩ

πετσικάρω κ. **πιτσικάρω**, ρ. [<ιταλ. pizzicare]. **1.** (για πράγματα, ιδίως σκληρές επιφάνειες) κυρτώνω, λυγίζω, χάνω τη φόρμα μου λόγω υγρασίας ή κακής ποιότητας: «πετσικάρισε η πόρτα || πετσικάρισαν τα σανίδια». **2.** (για πρόσωπα) κυρτώνω, λυγίζω, το κορμί μου χάνει την ορθή φυσιολογική του στάση, λόγω πάθησης, ατυχήματος ή προχωρημένης ηλικίας: «πετσικάρισε ο φουκαράς απ' τ' αρθριτικά του || πώς να μην πετσικάρει ο άνθρωπος με τα χρόνια που κουβαλάει στην πλάτη του;».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας